

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Scientific

علمی

نویسنده : خلیل الله عالم – متخصص برق

از کتاب "برق صنعتی بدون معلم" ، چاپ سال ۱۳۸۶

پیشگفتار

جنگ قصابان – نبرد نابرابر

ما در آغاز یک جنگ جدید قرار داریم : این جنگ عقل ، دانش ، تخصص ، تیز بینی ، مهارت ، فن نوین و حافظه است این جنگ علم و تکنولوژی است .

جوانان رنج کشیده افغانستان شما قربانی جنگ سرد و گرم و بی عدالتی جهان بوده اید و هنوز هم از این زخم ناسور خون میچکد و شفاه نیافته است که جنگ جدید آغاز شده است – این جنگ قصابان و نبرد نابرابر است . انسان چند بار از یک سوراخ باید گزیده شود تا حریف را بشناسد ؟ بلی جوانان تا به کی منتظر خرمن ناکاشته باشیم؟ برای گذار از فقر و عقب ماندگی و رسیدن به یک جامعه نوین و کشور پیشرفته چه باید کرد ؟ که آینده ما بهتر از گذشته ما باشد. مشکل کجاست ؟

جوانان برای رسیدن به آرزو های یاد شده، راه سخت ولی امکان پذیری را در پیش رو دارند. و راهی را که جوانان ما در پیش رو دارند شانه های آهنین و ایمان محکم و تعهد دوامدار آنها را میطلبد . نیرومندی هر ملتی به این است که مردم و خاصاً جوانان آن متحد باشند . و از پراکندگی و نفاق دست بکشند . و مشکلاتی را که مانع پیشرفت آنها میشود، بشناسد و حل آنها را در صدر

اجندای کار خود قرار دهد. جوانان! شاخص های عمده و اساسی که در بالا بردن ظرفیت ها و کیفیت ها مؤثر میباشد عبارت اند از انضباط اجتماعی، مسؤلیت پذیری، و اعتقاد به نقش تلاش و کوشش. و عواملی که باعث عدم پیشرفت و ترقی میشود، نبودن ظرفیت ها و کیفیت ها میباشد، که عبارت از کم دانشی، عدم اعتقاد به نقش تلاش و کوشش، نبودن خود باوری در جوانان، عدم باور به رقابت های سالم و فقدان نظام مکافات و مجازات و فقدان قاطعیت در عدالت است.

برای مثال در یک محل چند بار کابل برق و ترانسفرماتور برق در یک سال میسوزد مردم مجبور به پرداخت پول میشوند اینکه چرا سوخت؟ کسی پاسخگو نیست در هیچ جای دنیا چنین چیزی وجود ندارد. یک ترانسفرماتور برق دست کم ۱۰ سال ضمانت کاری دارد و همچنان در آتش سوزی ها و ساختمان سازی، سرکسازی، آبرسانی و غیره در زمینه کسی پاسخگو نمیباشد. یا متخصصان ما یا از دانش کافی بهره مند نیستند یا هم احساس مسؤلیت نمیکند. در هر دو صورت جای مکافات و مجازات خالی است.

سؤالی مطرح میشود که متخصصان ما به رقابت های منطقی جنگ غصابان نبرد نابرابر باور دارند؟ یا خیر

مشکل اینجاست که مردم نمیدانند که انجینیر صاحب های ما از کدام نورم استفاده میکنند و آیا نورمی وجود دارد؟

دوم مشکل عدم موجودیت دانشگاه و پوهنتون صنعتی یا مهندسی است، که پاسخگوی مشکلات تکنیکی روز افزون کشور ما باشد. اما راه حل چیست؟ راه حل این است که مشکلات ذکر شده که یکی از اساسی ترین وظیفه های دستگاه های آموزشی و پژوهشی کشور ماست، در آن نهاد جست و جو کرد برای حل و رفع این مشکلات تلاش شود. تا متخصصین دلسوز وطن دوست در این نهاد ها تربیه شوند که در آینده این مشکل را نداشته باشند.

چهارم مشکل این است که شاید بتوان بیکاری و فقدان موقعیت های کاری کافی متناسب با نیاز های جامعه ی جوان افغانستان و جویای کار را مهمترین بحران جامعه فعلی در نظر گرفت. در این زمینه شایان ذکر است، که در حال حاضر نه تنها صنعت متناسب با نیاز های جامعه رشد کافی ندارد و قادر به خلق موقعیت های شغلی جدید در حد لازم نیست، بلکه برخی از صنایع موجود نیز بخاطر نداشتن توان رقابت در منطقه، نبودن تخصص و تکنیسین ورزیده، نبودن انضباط کاری عدم مسؤلیت پذیری نداشتن دانش روز دچار اند.

این امر امنیت شغلی و اقتصادی بسیاری از شاغلین فعلی را نیز بخطر می اندازد. اشخاص شاغل بخاطر ترس از از دست دادن کار خود، دست به رشوه خواری میزنند یا هم به کارهای غیر انسانی متصل میشوند. شاغلی که با دانش روز، شغلی داشته باشد کار دیگری میتواند پیدا بکند و نیازی به دزدی و یا رشوه خواری ندارد.

پنجم راه حل اگر چه تحصیلات عالی با اصلاح شدن مشکلات یاد شده یکی از بهترین راه ها برای رسیدن به آرزو هاست، ولی برای همه امکان پذیر نیست. برای جوانانی که از تحصیلات عالی محروم میشوند تعداد شان خیلی بیشتر است از کسانی که به دانشگاه ها و پوهنتون ها راه پیدا میکنند، باید مکاتب صنعتی ساخته شود، که هم در رقابت های منطقه و هم به مشکلات تکنیکی افغانستان پاسخگو باشد. برای مثال برق رسانی، گاز رسانی، مخابرات آب و فاضل آب، کمپیوتر غیره و غیره که بتواند پاسخگوی مشکلات امروزی و فردای افغانستان باشد و آماده ی نه فقط برای مصرف تکنالوژی های دیگران بلکه برای تولید و کشف تکنالوژی در داخل کشور بپردازند تا فرصتی فراهم شود که جوانان ما با دانش روز آشنا شوند و افغانستان را از پلاستیکی شدن نجات دهند. مکاتب طوری باشند که هرچند سال یک بار خود را به نوآوریهای منطقه و جهان عیار سازند. جوانان عزیزو وطن دوست!

توانایی شما در دانائی شما نهفته است. برای فرار از گذشته هولناک فقر و نابرابری و تراژیدی های پی در پی هیچ انتخاب دیگری وجود ندارد جز اینکه روی پا های خود حرکت کنید و خود و وطن خود را از فقر علمی نجات دهید. فقر علمی یکی از هولناک ترین و بدترین فقر هاست، که

جامعه را به زانو در میآورد. جوانان هیچ چیزی تعبدی نیست باید خود را با سلاح عصر خود مجهز کنید، یعنی با دانش روز و علم روز. اگر انسان دارای مهارت باشد و این مهارت با دانش روز مطابقت داشته باشد، در تامین نیاز های مادی و معنوی توانمند میباشد و از فقر و نا برابری و وابستگی رهائی یافته و به آرزوهای خویش نایل میشوند. فرد توان مند جامعه را نیز توان مند میسازد و جامعه توانمند، رفاه، امنیت آرامش و انکشاف اقتصادی و سیاسی و فرهنگی در پی دارد .

به آرزوی چنین روزی

خون ناحق دست از دامن قاتل بر نداشت دیده باشی لکه های دامن قصاب را؟